

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ПРЯЖИЯ

Брой 4 • год. CIV • 27 февруари 2025 г. • цена 1 лев

www.stdbg.org

Печатно издание: ISSN 1313-7611 • Онлайн издание: ISSN 2815-2638

ЧЕТЕТЕ В БРОЯ:

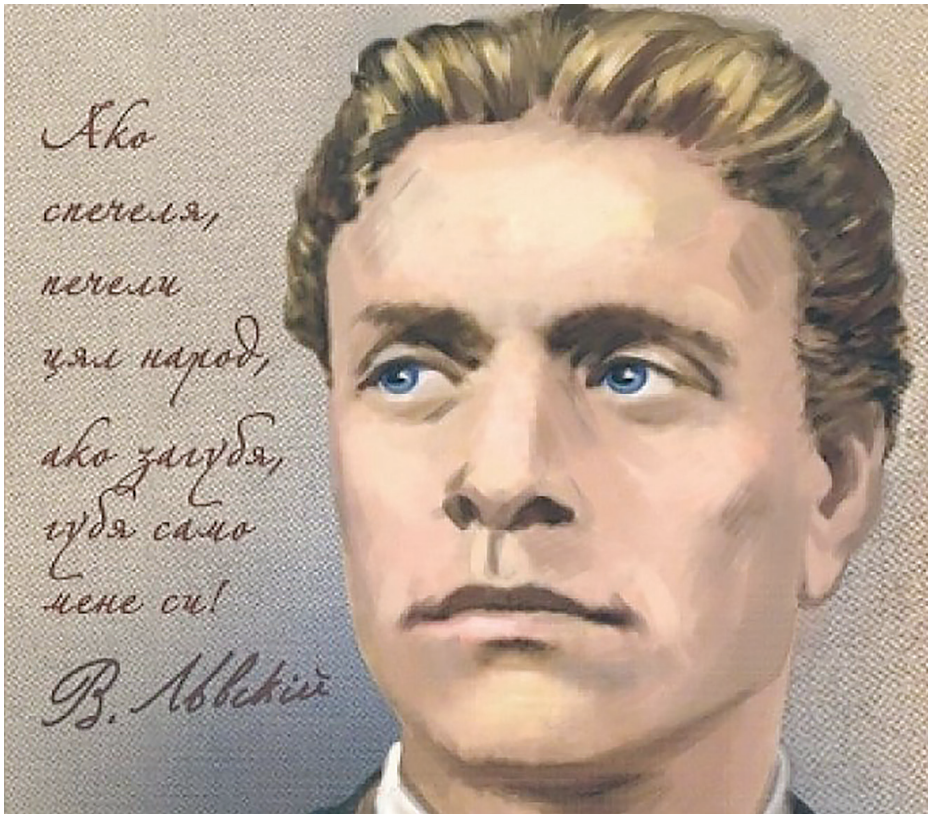
VII ИЗДАНИЕ
НА НАЦИОНАЛНИЯ
КОНКУРС „С ПЕСНИТЕ
НА КАЛИНКА ЗГУРОВА“

стр. 2-3

ТРАКИЙЦИ ПОЧЕТОХА ПАМЕТТА НА АПОСТОЛА НА СВОБОДАТА

На 18 февруари 2025 г. се навършиха 152 години от обесването на Васил Иванов Кунчев – Левски (18 юли 1837–18 февруари 1873) – български революционер, основател на Вътрешната революционна организация, председател на Българския революционен централен комитет и идеолог на национално-освободителното движение. Известен като Апостол на свободата, заради разработването на стратегия за освобождението на България от османско владичество, той мечтае за чиста и свята република, в която всички да имат равни права, независимо от етническата си и религиозна принадлежност.

Както справедливо отбелязва големият български историк акад. К. Косев „историческата заслуга на Васил Левски за България е, че от покорните българи, поданици на падишаха, той направи съвременен народ с претенции, който се бори за собствена държава“.

ната държава“.

Левски е национален символ, чиито живот и дело се открояват по начин, присъщ на гений, за когото

свободата и любовта към българския народ и Отечеството стоят над всичко. В този смисъл той ни завеща урок по национално достойнство, който трябва да научим!

В памет на великия син на България публикуваме няколко текста на българската журналистка и един от познавачите на живота и делото на Васил Левски Велислава Дърва:

В НАШАТА ДУХОВНО – НРАВСТВЕНА КОНСТРУКЦИЯ НАЙ-ВАЖНИЯТ ЧОВЕК Е ВАСИЛ ЛЕВСКИ

„В нашата духовно-нравствена конструкция най-важният човек е Васил Левски. Малко са народите, които могат да кажат – ето това е нашият Апостол, Месия, Спасител и съдник. Малко са народите, които имат това щастие и ние сме от тези народи“. Това каза за БНР през 2021

г. Велислава Дърва, журналист, изследовател на Левски, автор на сценария за документалния филм „Когато Дякона срещна Апостола“.

Според Велислава Дърва Васил Левски е морален и дълбоко нравствен човек, извисен: „Самите турци са изумени, те са респектирани от него. Те, които го наричат в своите телеграми и доклади „злодей“, още преди да го видят, в един момент не могат да проумеят какъв човек, в какъв мащаб застава пред тях, защото се оказва, че Левски знае прекрасно турските закони, турското законодателство, познава международната обстановка“.

Последните думи на Левски са „Боже, запази България“.

ИЗ „ЛИТУРГИЯ ЗА ВАСИЛ ЛЕВСКИ“

Каква полза за човека от всичкия му труд, в който се труди под слънцето? Едно

поколение минава и друго поколение дохожда. А Земята вечно стои. Също и Слънцето изгрява, и Слънцето захожда, и бърза към мястото, където трябва да изгрее. Вятърът отива към Юг и се връща към Север, вятърът непрестанно обикаля и пак се връща. Всички реки се вливат в морето и пак морето се не напълня. Окото не се насища с гледане и не се напълня ухото със слушане. Каквото е станало, това е, което ще стане! Каквото е било извършено, това е, което ще се извърши. И няма нищо ново под слънцето. Има ли нещо, за което може да се каже: Виж, това е ново? То вече е станало във вековете, които са били преди нас. Защото кой знае кое е добро за човека в живота му? Във всичките дни на суетния му живот, който минава като сянка. И кой ще извести на човека какво ще бъде подир него под слънцето? Защото и човекът не знае времето си. Както рибите, които се улавят в жесточка мрежа, и както птици-

те, които се улавят в примка, така се улавят и човешките чада в лошо време, когато то внезапно ги връхлети...

Ние, които отричаме и Бог, и цар. Ние, които не признаваме никакви величия и авторитети. Ние, които на всекиго кусур връзваме. Ние, подозрителните към венцехваления и пиедестали.

Ние, българите, вярваме в един човек. И като се взираме в снимките му все се мъчим да срещнем неговия поглед. И да удържим, като го срещнем. Не е лесно. Защото той за нас е направил всичко. А нас за него – колкото една гроха.

В тефтерчето на Левски има комитетски сметки, стихотворението „На прощаване“ от Христо Ботев, една възхвала на равноапостолиите братя Кирил и Методий, преписана от молитвеник, както и началните думи на песните, които е обичал „Сал за тебе мисля, мила моя мамо...“, „Искам, мамо, да те видя...“, „Сбогом, моя мила...“ Има и рецепти за всякакви болести, та да лекува народа от всичките му рани. И на латиница – отрова и противоотрова. **На следващата страница, петдесет и четвърта, Левски е написал само една дума: „НАРОДЕ????“**

Продължава на 2-а стр.

ПОКАНА

Съпредседателите на Тракийски женски съюз към СТДБ свикват заседание на Национален съвет на ТЖС, което ще се проведе на 05.04.2025 г. от 11.00 ч. в гр. Стара Загора в залата на Тракийско дружество „Одринска епопея“, ул. „Ген. Столетов“ 30, при следния дневен ред:

1. Отчет за дейността на национално равнище и по места.
2. Приемане на план за работа през 2025 година
3. Разни

Поканват се да присъстват членовете на Националния съвет, жени, председателки на тракийски дружества и председатели на женски секции към дружествата. В случай, че липсва кворум заседанието ще се проведе един час по-късно на същото място и при същия дневен ред.

VII ИЗДАНИЕ НА НАЦИОНАЛНИЯ КОНКУРС „С ПЕСНИТЕ НА КАЛИНКА ЗГУРОВА“

ЛАЗАР НАЛБАНТОВ

VII-то издание на националния конкурс „С песните на Калинка Згурова“ ще се проведе 26 и 27 април 2025 година. Отново родното село на именитата българска певица с. Дебелт, общ. Средец ще събере стотици изпълнители и любители на хубавата българска народна песен, особено когато тя е от репертоара на гласовитата странджанка Калинка Згурова. Песенен репертоар, умело подбиран през годините от певицата, с отличен музикален естетически усет и най-вече изпълнен само както го може един истински професионалист.

Организатори на събитието са Община Средец, Съюза на тракийските дружества в България (СТДБ) – като неизменна част от годишната му план-програма и Тракийско дружество „Странджа“ гр. Бургас.

Националният конкурс „С песните на Калинка Згурова“ е един от малкото некомерсиални фолклорни конкурси, в които не се заплаща такса за участие.

Изпълненията на участниците ще

бъдат оценявани от изтъкнати специалисти и популярни имена в областта на народната ни музика, между които Даниел Спасов и Милен Иванов, популярни и като тв-водещи на единственото фолклорно предаване в националната ни медия „Иде нашенската музика“, Олга Сагаева – дългогодишен музикален редактор към Българско национално радио и др.

Най-добрите изпълнители ще бъдат отличени с първа, втора, трета награда и най-голямата – Приз на името на певица. Освен традиционните отличия ще бъдат връчени и специални награди от името на кмета на Община Средец инж. Иван Кичев, на председателя на СТДБ г-н Красимир Премянов и награда на Тракийско дружество „Странджа“ гр. Бургас.

Конкурсът е под патронажа на кмета на Община Средец инж. Иван Кичев.

Очакваме изпълнители от различни възрасти и краища на страната ни, които да омаят със своите изпълнения почитателите на прекрасната ни народна музика.

Приложение №1

Песни от репертоара на Калинка Згурова – съхранени във фонда на БНР

1. Алекси седи на дюген	26. Дойне, бяла Дойне
2. Анести иде отгоре	27. Дойно Калина думаше
3. Бързай, гемийко	28. Дойно са болен разболя
4. Бре, Никола	29. Дор ти села въстанаха
5. България свири	30. Дошли са руси руснаци
6. Бою ле, пръвна пръвнино	31. Дощерьо, моя майчина
7. В Русия, Радо, ше пода	32. Дума, мале, ше питам
8. Вехни ми, вехни ти, Невенко	33. Дядо дялба делеше
9. Вила мома зелен венец	34. Еню на гости поди
10. Видо ле, мъри хубава	35. Загукала е гълъбка
11. Вълкана вода налива	36. За Дона ходят сватове
12. Гайдо ле, пуста да станеш	37. Заженала бяла Тодора
13. Георге ле, калдъръмджийо	38. Залюбила бяла Гана
14. Георги на Денка думаше	39. Заправил Георги калдаръм
15. Гергина цъфти, не вехне	40. Заспала Неделя
16. Горе ми хоро станало	41. Защо са, сину, не главиш
17. Града се гради, хубава Стано льо	42. Защо си, горо, кахърна
18. Гради Тодора мостове	43. Звездо ле, вечернице
19. Да зная, мамо, да зная	44. Зелен се орех развива
20. Де духна, ветре	45. Златка ятатка
21. Дей, гиди, бърдо зелено	46. Изкара Димо жътвари
22. Димитър дума Вълкана	47. Излезни, мале, отвънка
23. Димитър дума майка си	48. Индже дружина думаше
24. Димо из Солун ходеше	
25. Димо отиде в гора зелена	

Продължение на 3-а стр.

ЗАЯВКА ЗА УЧАСТИЕ

VII НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС
„С ПЕСНИТЕ НА КАЛИНКА ЗГУРОВА“
с. Дебелт общ. Средец 26-27.04.2025 г.

ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ:

ТРИТЕ ИМЕНА: .....

ДАТА И ГОДИНА НА РАЖДАНЕ: .....

ОРГАНИЗАЦИЯ, КОЯТО ПРЕДСТАВЛЯВА: .....

ТЕЛЕФОН ЗА ВРЪЗКА: .....

АДРЕС: .....

РЕПЕРТОАР:

1. ....

2. ....

ВОКАЛНИ ГРУПИ:

ИМЕ НА ГРУПАТА: .....

ИМЕ НА РЪКОВОДИТЕЛ: .....

ТЕЛЕФОН ЗА ВРЪЗКА: .....

ОРГАНИЗАЦИЯ, КОЯТО ПРЕДСТАВЛЯВА: .....

АДРЕС: .....

I-ВА ГР. ДО 6 Г.

II-РА ГР. 7-14 Г.

III-ТА ГР. 15 -19 Г.

IV-ТА ГР. НАД 20 Г.

РЕПЕРТОАР:

1. ....

2. ....

КАМЕРНИ ГРУПИ ЗА ОБРАБОТЕН ФОЛКЛОР:

ИМЕ НА ГРУПАТА: .....

ИМЕ НА РЪКОВОДИТЕЛ: .....

ТЕЛЕФОН ЗА ВРЪЗКА: .....

ОРГАНИЗАЦИЯ, КОЯТО ПРЕДСТАВЛЯВА: .....

АДРЕС: .....

I-ВА ГРУПА ДО 14 Г.

II-РА ГРУПА 15 - 19 Г.

III-ТА ГРУПА НАД 20 ГОД.

РЕПЕРТОАР:

1. ....

2. ....

ЖЕЛАЕТЕ ЛИ СЪПРОВОД: ДА НЕ

СЕДМИ НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС „ С ПЕСНИТЕ НА КАЛИНКА ЗГУРОВА “ СЕЛО ДЕБЕЛТ, ОБЩ. СРЕДЕЦ 26–27 април 2025 г.

ОРГАНИЗАТОРИ: *Община Средец, Съюз на тракийските дружества в България, Тракийско дружество „Странджа“, гр. Бургас, НЧ „Светлина – 1924“, с. Дебелт*
Под патронажа на Кмета на Община Средец инж. Иван Кичев

Националният фолклорен конкурс „С песните на Калинка Згурова“ се организира за седми път, като тази година отново ще се проведе в родното село на народната певица – с. Дебелт, общ. Средец, обл. Бургас.

Конкурсът е на името на голямата странджанска певица Калинка Згурова и има за цел да се популяризира репертоара на певицата, да се съхранят песенните образци на фолклорното богатство от Странджа и Тракия.

ЦЕЛИ НА КОНКУРСА:

– Да се съхрани и популяризира певческото богатство на Странджа и на нейната гласовита представителка Калинка Згурова.

– Да се приобщи младото поколение и учениците към музикалния репертоар на Калинка Згурова.

– Да се създаде възможност за индивидуална изява и откриване на млади дарования в областта на песенното ни фолклорно богатство.

– Да се покажат певческите достижения на колективи и от други възрастови групи, като се осъществи приемственост между поколенията.

УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТИЕ:

– В националния конкурс „С песните на Калинка Згурова“ право на участие имат индивидуални изпълнители от всички възрастови групи, както и вокални групи за автентичен и обработен фолклор от цялата страна, също без ограничения на възрастта.

– В конкурса „С песните на Калинка Згурова“ всички индивидуални и колективни изпълнители участват общо с две песни, като едната задължително е от репертоара на певицата.

– Участник, който е спечелил Приз „Калинка Згурова“ в предходни издания няма право на участие в конкурсната програма.

– За индивидуалните изпълнители, които ще се състезават за най-голямото отличие „Приз Калинка Згурова“ е препоръчително да изпълнят две песни от репертоара на певицата.

– Индивидуалните изпълнители от IV-та и V-та групи се

представят задължително с бавна /безмензурна/ песен – до 2 куплета, и бърза /хороводна/ песен – до 3 куплета.

– Вокалните групи изпълняват 2 песни, до 6 минути, една от които задължително от репертоара на певицата.

– Камерните вокални групи изпълняват две обработени песни, една от които задължително е от репертоара на Калинка Згурова, с общо времетраене на песните до 7 минути.

– Всеки участник може да се представи с осигурен от него музикален съпровод, който може да бъде с народен инструмент, оркестър или на синбек.

* Участниците, които се представят със синбек задължително предоставят на техническия озвучител флашка или CD 30 мин. преди явяването им.

– Организаторите осигуряват безплатен съпровод на акордеон, като желаещите участници се явяват на репетиция 1 час преди явяването им.

– Всички участници попълват заявка по приложения образец и я изпращат на посочения адрес или по електронната поща.

– Препоръчително е участниците да се представят с народни костюми.

– Конкурсът е **без такса** за участие.

– Всички участници получават грамота за участие.

КЛАСИРАНЕ И НАГРАДИ:

– Класирането на участниците се извършва от жури в състав от професионалисти, музиковеци и фолклористи. Председател на журито е Калинка Згурова;

– Класираните изпълнители и групи получават награди и дипломи;

– Наградите са:

Първа, Втора и Трета във всяка възрастова група от трите категории (индивидуални изпълнители, вокални групи, камерни групи за обработен фолклор);

– Приз „Калинка Згурова“ – диплом и плакет;

– Награда на Кмета на Община Средец;

– Награда на Съюза на тракийските дружества в България;

– Награда на Тракийско дружество „Странджа“ гр. Бургас.

– Изпълненията се класират в следните възрастови групи:

• Индивидуални изпълнители:

1. Първа възрастова група до 7 години;
2. Втора възрастова група от 8 до 10 години;
3. Трета възрастова група от 11 до 14 години;
4. Четвърта възрастова група от 15 до 19 години;
5. Пета възрастова група над 20 години.

• Вокални групи:

1. Първа възрастова група до 6 години;
2. Втора възрастова група от 7 до 14 години;
3. Трета възрастова група от 15 до 19 години;
4. Четвърта възрастова група над 20 години.

• Камерни вокални групи:

1. Първа възрастова група до 14 години;
2. Втора възрастова група от 15 до 19 години;
3. Трета възрастова група над 20 години.

* Пътните разходи, нощувки и дневни са за сметка на участниците или представляващите ги организации.

* Организаторите си запазват правата да фотографират, филмират и записват изпълненията с цел съхраняване и реклама на фестивала, без да заплащат права и обезщетения.

МЯСТО НА ПРОВЕЖДАНЕ НА КОНКУРСА:

Народно читалище „Светлина – 1924“ в с. Дебелт, общ. Средец 26 и 27 април – от 10:00 часа.

* Организаторите си запазват правото на промяна на началния час!

* Редът на явяването на участниците се определя от организаторите, ако не са посочили предварително в заявката конкретно желание!

Заявки за участие по образец се приемат до 11.04.2025г., на адрес:

8300 Средец, Общинска администрация Средец

пл. „България“ № 8

или на имейл адрес: konkursi@sredets.bg

За повече информация:

GSM: 0878556980 – Гергана Божилова –

специалист култура;

GSM: 0888495959 – Лазар Налбантов – организатор.

Песни от репертоара на Калинка Згурова – съхранени във фонда на БНР

Продължава от 2-а стр.

49. Индже майка си думаше
50. Инджето са го ранили
51. Йогряло ми ясно слънце
52. Йочи ле, черни чуряшки
53. Калинка ветер кълнеше
54. Калинка влашка копаше
55. Канил се Киру на Вида
56. Карай, загорко
57. Кога идем, любе ле
58. Кога русите дойдоха
59. Кольо на Рада думаше
60. Кондолов страшен комита
61. Край мързевската кория
62. Къде, Никола, отиваш
63. Лале ле, мъри хубава
64. Либе, Драгано, Драгано
65. Лулче ле, бяло, бакъво
66. Любили са се, любили
67. Мале ле, прочуло се е
68. Малка мома двори мете
69. Мари девойко
70. Мари Недо, герджик Недо
71. Марийка ходи за вода
72. Мене ме, Станку писаха
73. Моето любе

74. Моми посрещат руснаци
75. Момите тръгват отдолу
76. Момне ле, мъри мънинка
77. Мъри, мале
78. Мъри Стано, гиздава
79. Мър Тодорке, мънинка
80. На Уграш, на поляната
81. Научила се Милкана
82. Научила сей Тодора
83. Невено, пръвна, пръвнино
84. Низ лозе ходи Драгана
85. Никола Неда думаше
86. Не бързай, Вълкано
87. Нямало момци за Дойна
88. Огреяло ми ясно слънце
89. Ой Добро, Добро
90. Отгоре слиза русначе
91. Отдолу идат шарени колца
92. Отдолу ми иде хубава Рада
93. Откак Милкана залюбих
94. Партизанска сестрица
95. Песен за Вълчан войвода
96. Песен за Георги Кондолов
97. Песен за капитан Петко войвода
98. Песен за падналите септемврици
99. Петко на Рада пръстен даде
100. Петлите пеят
101. Пею в дюгенет седеше

102. Планинец ходи
103. Посъбрал е Тодор Грудов
104. Пристани ми, мъри Добро
105. Провикна се мома Руса
106. Прочу се Индже войвода
107. Прочу се чета голяма
108. Прочула се Вълке коначка
109. Прочула се, прочула
110. Пяха ли, Вело, петлите
111. Рано рани Гана
112. Разлюляла сей Калина
113. Редом хайдуги излезли
114. Руменка ходи за вода
115. Руска за ода ходеше
116. Руските войски идели
117. Седи Рада
118. Седнала ми е Марийка
119. Сино, Димитре, Димитре
120. Сино, Стояне, Стояне
121. Слънцето трепери
122. Слязло е момче загорче
123. Снощи си минах, мале ле
124. Снощи съм дума позачул
125. Стани ми, Яно, отвори
126. Станко ле, мъри хубава
127. Станче ле, мъри хубава
128. Стефан майка си думаше
129. Стойчице ле, капчице ле

130. Стоян Драгана думаше
131. Стоян мама си думаше
132. Стоян от нива идеше
133. Стоян през гора вървеше
134. Стоян събира, тръгнува
135. Стоян Тодора тихом говори
136. Стратийовата майчица
137. Събрали са се, събрали
138. Събрали са се, Дойне ле
139. Ти поди, конче, на село
140. Тинке, Тинке
141. Тих вятър вее
142. Тодор във Странджа излезе
143. Тодорка дума бакъо си
144. Тодоро, тиха, неверна
145. Тръгнала Златка на лозе
146. Тудоркината мила майчица
147. Хайде, хайде, Кардаш
148. Хайдуги, брака да ми сте!
149. Ходите, холан, ходите
150. Що шещ, Тинке, в ливадето
151. Яно Ангелино, хубава Калино
152. Янко мами дума
153. Я, върви, върви, Калино Недо
154. Я кажи, горо, продумай
155. Я кажи, горо
156. Я стани, сину, да кажеш

ТРАКИЙСКИТЕ И МАЛОАЗИЙСКИТЕ БЪЛГАРИ ПРАЗНУВАТ ТРИФОН ЗАРЕЗАН

Трифон Зарезан е най-ранният пролетен празник, който се празнува на 14 февруари. На този ден Българската православна църква почита паметта на свети мъченик Трифон. В християнството св. Трифон е мъченик, светец-лечител, който през III век загива в името на Христа. Роден в Мала Азия, той произхожда от област, която се смята за една от прародините на лозата и виното. Във фолклорните представи светецът е пазител на лозята, затова те са в центъра на обредните действия на неговия празник. Лозарството и винопроизводството по нашите земи са древен поминък, който датира още от времето на траките. Те заемат ключово място в бита и ритуалите на българина затова е важно да се осигури добра реколта с помощта и благословията на св. Трифон. В деня на неговия празник се извършва ритуално зарязване на лозите. Още в ранно утро стопанката меси тесто и изпича хляб. Приготвя пълнена с булгур или ориз кокошка. Поставя гозбата в шарена торба и я дава на лозаря заедно с бъклица вино и шише светена вода. Ритуалът по зарязването започва с прекръстването, след това се зарязват три пръчки и се поливат с вино. С това

лозето се счита за зарязано, закроено. С вино се поливат и корените на лозата. След зарязването лозето се пръска със светена вода.

Виното се възприема като символ на Христовата кръв и българинът го уважава така, както уважава и хляба. Традицията изисква човек първо трябва да се прекръсти и едва тогава да пое-

ме бъклицата и да отпие от виното. Виното заема почтено място в семейната обредност при сватби и погребения.

Трифон Зарезан е един от любимите празници на тракийските българи, особено на онези от тях, които отглеждат лозя, затова те го почитат традиционно.

Продължава от 5-а стр.

СТАРА ЗАГОРА

По инициатива на Клуба на жените-тракийки към ТД „Одринска епопея“ в Старозагорско бе отбелязан Деня на лозаря.

Празничен поздрав към присъстващите отправиха хористките от Фолклорния състав при дружеството.

За историята на празника говори г-жа Кирилка Иванова, член на УС на дружеството и председател на Клуба на жените-тракийки при Тракийско дружество „Одринска епопея“ в Стара Загора.

Зарязването на лозата бе извършено от г-н Тодор Ангелов.

Комисия в състав: Стоянка Нейкова, Мария Николова, Желязко Кабаков про-

ведоха дегустацията на вино.

Трифон Зарезан бе отбелязан и от членовете на Тракийско дружество „Фере“, съвместно с Народно читалище „Тракия“, с. Ракитница, общ. Стара Загора.

ИВАЙЛОВГРАД

Ивайловград отбеляза на 14 февруари празника на града, на виното и на любовта с официална церемония, на която присъства ръководството на Общината, тракийци от дружество „Яни Попов“ с председател Любка Димитрова и много граждани.

За празника на града председателят на СТДБ Красимир Премянов изпрати поздравителен адрес до Диана Овчарова – кмет на Община Ивайловград.

Празничният ден започна с Божествена Света литургия, отслужена в църквата „Св. Преображение Господне“, продължи с ритуално зарязване на лозята, награждаване победителите в конкурса за „Най-добро домашно вино“ и богата фолклорна програма на площад „Тракия“.

Кметицата Диана Овчарова бе категорична, че бъдещето на този район е във виното и туризма.

ТРАКИЙСКИТЕ И МАЛОАЗИЙСКИТЕ БЪЛГАРИ ПРАЗНУВАТ ТРИФОН ЗАРЕЗАН

Продължава от 4-а стр.

КРУМОВГРАД

НЕДКА ОНОВА

На 14 февруари 2025 г., по стара тракийска традиция тракийци и певци от дружество „Тракия 1922–в Крумовград, заедно с Община Крумовград, НЧ „Христо Ботев 1914“, Клуб на пенсионера и хората с увреждания, с финансовата подкрепа на Общината и „Дънди прешъс метал–ЕАД, отбелязаха празника на лозарите и винарите – Трифон Зарезан. Ден, в който започва новата стопанска година и лозите се зарязват, за да донесат обилна реколта.

С приветствия към присъстващите по време на официалното откриване се обърна зам. кметът на Крумовград, г-жа Неждие Акиф.

Местни производители на вино се включиха в надпреварата за най-добро домашно червено вино. Членове на специално избрано жури дегустираха и оцениха представените за участие вина и излъчиха победителите в конкурса. На победителите бяха връ-

чени грамоти и награди. Категория първо място за „Най-добро домашно вино“ бе виното на Кирил Кирчев, второ място – червеното вино на Петрана Чанкова, а на трето място в съревнованието се класира виното на Христо Палазов. С народно веселие под аккомпанимента на Митко Киряков и почерпка продължи денят посветен на виното.

СЕЛО СВИРАЧИ

Ивайловградското село Свирачи, в който са намерили своя дом малоазийските българи и техните потомци, е един от районите, известен с лозята си и производството на хубаво българско вино. Всяка година Трифон Зарезан събира хората от селото и техните гости край лозовите масиви за традиционното зарязване на лозята и обявяването на цар на гроздобера.

Традицията на празника в Свирачи датира повече от 50 години. От четвърт век се води и списък с мъжете, избрани да бъдат Трифон на 14 февруари.

И тази година за Трифон Зарезан свиращенци организираха конкурс „Най добро домашно вино“ и избраха нов Трифон за цар на лозята.

ХАСКОВО

Тракийското дружество „Георги Сапунаров“ и читалище „Тракия 2008“ в Хасково отбелязаха Трифон Зарезан с ритуално зарязване на лози, дегустация на вино и задушевна празнична трапеза.

ДАРОМ ЛИ ИДВА СВОБОДАТА НИ?

СИМЕОН КУЛИШ,
ИСТОРИК,
НАУЧЕН СЕКРЕТАР
НА ТНИ-ВАРНА

Освобождението на България от османско робство често пъти се разглежда единствено и само като следствие на Руско-турската война от 1877–1878 г. Безспорно тя изиграва огромна и решаваща роля за осъществяването на онази така бленувана от българите свобода, но картината се допълва и от активното участие на българите, особено в периода след написването на „История славянобългарска“ от Паисий Хилендарски. Не случайно периодът в родната ни история XVIII–XIX век е наречен Възраждане – това е нашата духовно-политическа пролет, нашият Ренесанс. Именно по това време се полагат и осно-

вите на избавлението ни от близо петвековното иго.

Пътят ни към свободата е дълъг, трънлив, но славен, заслужен и извоюван. Още от началото на XIX век започва борбата за българска църковна независимост. Няма как да не отдадем заслуженото на Димитраки Хаджитошев, Неофит Бозвели, Иларион Макариополски и стотиците други радатели на тази идея. Дългогодишните им усилия в крайна сметка се увенчават с успех и така през 1849 г. се изгражда българската църква „Св. Стефан“, вдигната не къде да е, а в Цариград – сърцето на Османската империя. Следва Великденската акция от 1860 г., с която, макар и символично, е отхвърлена властта на цариградския патриарх. Финалният акорд

е сложен на 28 февруари 1870 г. С подписания ден по-рано ферман, султан Абдул Азис учредява Българската екзархия. Първата, голяма и решителна крачка към нашата свобода, е направена. Следва да направим и втората – политическото си освобождение.

Османската империя е огромна държава, простираща се на цели три континента и макар да я наричат „Болния човек на Европа“, през XVIII–XIX век тя все още има жизнените сили да устоява на капризите на историческата епоха. От една страна Източната криза е в своя разгар, а от друга, все по-голямо става желанието на Балканските народи да извоюват своята свобода и независимост. Съвсем не случайно, Клио и Фортуна избират този момент и в рамките само на около половин век се ражда и развиват гениите на българската революционна мисъл – Георги Раковски, Любен Каравелов, Васил Левски, Христо Ботев. Към тях трябва да добавим и една плеада войводи, знайни и незнайни български мъже и жени,

включили се в осъществяването на Великото дело – да видят народ да си е свободен.

След множество препятствия, предателства, международни обстоятелства, идва и апогеят на националноосвободителните ни борби – Априлското въстание от 1876 г. Неговата главна цел е да извести на Европа, че тук на Балканите има един народ, който иска да счупи вековните окови на робството. Подвигът на въстаниците, на Ботев и неговата чета ги отвежда към едно място – това на величието и безсмъртието. Макар и жестоко потушено, Априлското въстание изиграва своята роля. Отзвук има и той е сред цялата европейска демократична общност. Самият Виктор Юго ще напише: „Унищожаване се цял народ! Къде? В Европа. Има ли свидетели? Само един. Кой? Целият свят“ Големият резултат, който се постига с Априлската епопея се изразява в това, че европейската общественост реално и ясно чува българският глас, глас за помощ, глас на непримиримост и желание за

свобода!

12/24 април 1877 г. – началната дата на последния, заключителен етап на нашето политическо освобождение. Поредната Руско-турската война от 1877–1878 г., наричана често пъти от нас Освободителна, е ход от голямата политическа шахматна партия на Великите сили. Въпреки всичко, в резултат на нея, на картата на Европа се появява отново името на България, макар и не в своята цялост и етнически граници. В тази война, заедно с войниците на Руската имперска армия, се сражават и близо 10 000 български опълченци. Не може и не трябва да бъде забравена пролятата кръв на тези наши герои, отдали живота си за свободата на Отечеството, за България, за да го има нашето днес!

Историята не е просто минало, тя е нашето бъдеще, защото е памет и поука! Именно затова трябва да знаем и помним, че нашата свобода не идва даром, а е дело на десетки години борба на хиляди българи, преминали през мъките и страданията на църковната независимост, през огньовете на Априлското въстание, достигайки до върховете Шипка и „Св. Никола“, до Шейново и Стара Загора.

ТРАКИЙЦИ ПОЧЕТОХА ПАМЕТТА...

Продължение от 1-а стр.

В БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ ИМА ЕДНО БЕСИЛО И ЕДИН ГАРВАН, СЪПТИЛ ВЪРХУ БЕСИЛОТО

Всяка година отивате там, където е било бесилото, носите кокичета, кръстите се и плачете, молейки опрощение. Това са единствените пет минути, в които искате да чуete гласа на обесения. Единствените пет минути, в които не чувате моя глас.

Защото аз съм Гарванът. Она. Дето грачи грозно, зловещо. Преди и след Бесилото, преди и след Освобождението, преди и след...

Аз съм Покровителят на всички, които презирате и на които се подчинявате. Които мразите и пред които пълзите. От които се гнусите и подир които се влачите. Които ненавиждате и под които се гърчите като червеи. От които се отвращавате и които възхвалявате сладострастно.

Аз определям времето. Защото аз съм Времето. Не Левски.

Аз пиша законите. Защото аз съм Законът. Не Левски.

Вие живеете в моето време и умираете по моите закони. Аз решавам. Аз заповядвам. Аз се разпореждам с вашия жалък, нищожен живот. И всичко, което правите е пълно отрицание на този, пред когото се кръстите, стиснали кокичета в премръзнали пръсти.

Вие сте мои заложници, мои пленници, мои жертви, мои поданици, мои крепостни, мои роби, мои играчки, моя плячка, моя собственост. Без особена стойност, но все пак – собственост.

Аз съм силата и славата, властта и богатството. Аз имам власт да въздигна и възвелича всяко нищожество и власт да опозоря всеки достоен човек. Нищожеството е безопасно, а достойният ражда опасности всеки миг.

Аз не искам да умираете заради някаква химера, наречена свобода. Нито заради някаква илюзия, наречена България. Аз искам да живеете и да умираете заради мен, заради моя интерес, заради моя морален разкош. Защото аз съм вашият нравствен императив.

Аз благослових въжето, на което увисна

вашият Апостол и Дякон, вашият Исус Христос. Аз убих свободата във вас, за да не тичате подир химери. Аз погубих държавата България, за да нямате илюзии.

А вие изпълнявате безпрекословно всичко, което съм разпоредил и заповядал.

Не вярвате?

Възмущавате се?

Ами я се огледайте наоколо!

Левски отреди смърт за всеки предател. Вие величавате всеки предател. И най-първо – неговия, на Левски.

Левски отреди смърт за всеки, който посегне на народното богатство. Вие тачите всеки грабител народен като най-първ благодетел.

Левски отреди смърт за всеки, който дръзне да продаде България на чужда държава, на чуждо правителство и на чужд интерес заради своя интерес. Вие овластявате всеки продажник и го туряте на висок пост.

Левски отреди смърт за всеки, който иска да презре, отхвърли и подмени демократската република с деспотско-тиранска система. Вие вопиете за деспоти, целувате ръка на всеки тиранин и жадувате тази ръка да е най-тежката и най-желязната.

Левски и не помисли да пуца хора да лъжат народа. Вие вярвате на тези, които пращат хора да лъжат народа. И не само ги

пращат, ами им плащат пребогато. Вярвате само на ония, дето ви лъжат и никога на другите, които ви казват истината. И колкото лъжата е по-мерзка, толкова повече ѝ се възхищавате. И колкото истината е по-свята, толкова по-лековерно я поругавате.

Левски поиска от народните водачи само десет неща (измежду вас все още има хора, които ще ги нарекат „Десетте заповеди на Апостола“):

- Да бъдат „разсъдителни, постоянни, безстрашливи и великодушни“;
- Да „уважават народната работа повече от себе си“;
- Да не присвояват нищо за себе си и да не мислят за своя висок чин, нито за златните си ордени;
- Да не вдигат „глас за себе си, което е презряно от човешината за глупаво и най-просто нещо“;
- Да се пазят и от най-малката гордост;
- Да не дават подпора на глупци;
- Да не вършат днес обратното на това, което са говорили вчера, пък утре да говорят обратното на това, което вършат днес;
- Да не разделят един народ на части, подир което не остава нищо;
- Като видят злото народно, да не мълчат и да не го чакат да порасне, та да убие народа;

• „Да работят чисто български и да не се водят по никого извън българско.“

И „едно от тия качества да липсва на водача на тая свята работа, то той ще я улайневи както и да е“, казва Левски. А ни един от вашите водачи не притежава ни едно от тези качества. Защото вие избирате тези водачи и вие наричате разсъдителните глупци, постоянните – наивни, безстрашливите – луди, великодушните – идиоти. И замеряте с присмех всеки, който не е присвоил нищо за себе си, който не мисли за себе си, нито за своя висок чин. А после се чудите кой и защо е улайневил свята народна работа. И защо България не „гърми най-бляскаво като едничка държава в цяла Европа“.

Левски отреди една и съща присъда и за поробителя, и за „изродиците български“ – „те ще да висят на едно дърво“. А вие слугувате на тези „хладнокръвни и мними родолюбци“, „които спират животът на всички народ“. Слугувате с такова усърдие, че даже аз не вярвам на очите си.

Левски обикаляше, за да дава упование на българите и да обнадеждав цяла България. Вие се уповавате на тези, които оставиха българите без упование и се надявате на тези, които оставиха България без всякаква надежда.

Левски съгради храм на истинната и правата свобода. Вие гледате безропотно как оскверняват храма и го превръщат в бордей. И даже участвате в оскверняването. Вие не искате свободата. Защото ви е страх да бъдете свободни. Защото изпитвате ужас от всеки свободен човек. Защото е по-лесно да бъдеш роб, отколкото свободен.

Вие предавате вашия Апостол и Спасител всеки ден.

Вие извършихте всичко, каквото ви заповядах. И даже това, което не съм заповядал. И аз не знам дали да се гордея със себе си или да се срамувам заради вас. Защото съм виждал мнозина под бесилото, но ни един като Левски не видях.

Утре вие отново ще носите кокичета и ще се кръстите, молейки опрощение. И цели пет минути няма да чувате моя глас. Ще го преживея. Не знам как вие ще продължите да живеете. Защото Бесилото е безсмъртно. Но аз, Гарванът, съм жив. И вечен.

Източници:

GustoMedia.bg; <https://apostola.free.bg/article.html>

• Картина на Борис Ангелушев „Обесването на Васил Левски“

ХАСКОВСКИТЕ ТРАКИЙЦИ ИЗПРАТИХА МАРТЕНИЦИ ЗА ОДРИН И ИСТАНБУЛ

ЗЛАТКА МИХАЙЛОВА
СНИМКИ ЯНКО НАЙДЕНОВ

Тракийското дружество „Георги Сапунаров“ и читалище „Тракия 2008“ в Хасково изпратиха дарение от мартеници за децата от българските неделни училища – „Отец Александър Чъкърък“ в Одрин и „Св. св. Кирил и Методий“ в Истанбул. Част от символите на пролетта, които ще зарадват учениците, са ръчно изработени на организирани седенки.

В навечерието на 1 март искаме отново да окажем внимание на децата и техните учители в Одрин и Истанбул, където неделните училища са огни-

ща на българския дух. Пожелаваме на учениците успехи в изучаването на българския език и литература, история, родните фолклорни традиции и обичаи, каза председателят на дружеството Кирил Сарджев.

Подкрепата на българските неделни училища е една от постоянните грижи на тракийци от Хасково и региона. По случай коледните и новогодишните празници бяха приготвени две пратки с играчки и подаръци. Раници, учебни помагала, художествена литература, сладка почерпка за децата пътуват периодично от Хасково към двете неделни училища.

Честито!

Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България и редакционната колегия на вестник „Тракия“ честитят на рождениците на Съюза през месец март:

- Трендафил Василев – София .....1 март 1940 г.
- Хубен Стефанов – Хасково .....4 март 1959 г.
- Станка Димитрова – с. Осеново .....6 март 1968 г.
- Митрополит Киприан – Стара Загора .....8 март 1976 г.
- Петко Станков – София .....13 март 1938 г.
- Гинка Николова – София .....15 март 1945 г.
- Руска Иванова – София .....15 март 1943 г.
- Тодорка Петрова – Карнобат .....16 март
- Милена Николова – Созопол .....21 март 1975 г.
- Проф. Тодор Кирев – София .....25 март 1933 г.
- Никола Илчев – Ивайловград .....26 март
- Петя Колева – Стара Загора .....28 март 1996 г.

СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

1000 София
ул. „Стефан Караджа“ № 7А

e-mail: stdb_sofia@abv.bg
тел.: +359 2 987 48 96; тел./факс: +359 2 987 57 53

ДО

ДИАНА ОВЧАРОВА

КМЕТ НА ОБЩИНА ИВАЙЛОВГРАД

УВАЖАЕМА Г-ЖО ОВЧАРОВА,

Позволете ми да Ви поздравя от името на ръководството на Съюза на тракийските дружества в България, на многобройните ни членове-тракийци и лично от мое име с Празника на Ивайловград. Вашият град през годините остана символ на героичната борба на тракийските и малоазийски българи за свобода и национално обединение и пази жив спомена за техните смели спасители – славните тракийски войводи Димитър Маджаров и Руси Славов. Под Вашето енергично ръководство и с последователните Ви усилия градът съхранява и популяризира тракийската култура, бит и традиции, като същевременно с това се развива като модерен и приветлив за жителите си град.

Ние дълбоко ценим доброто взаимодействие и ползотворно сътрудничество между нашата организация и Община Ивайловград. Чрез организирането на съвместните ни прояви даваме своя съществен принос за защита на справедливата тракийската кауза и предаването на идеите ни на нашите следовници. Изразявам своята увереност, че и напред ще продължим да работим все така активно и отдадено и ще постигаме нови общи успехи за по-доброто бъдеще и просперитета на нашия народ и на България!

Пожелавам Ви здраве, сили и вдъхновение за успешното развитие на Ивайловград и за благо на жителите на общината. Нека домовете на всички ви бъдат пълни с мир, обич и доброта!

Честит празник!

С УВАЖЕНИЕ,
КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ

Красимир Премянов

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7А, тел.: 02/987 48 96

Абонирайте се!

Каталожен
номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: Главен редактор д-р ВАНЯ ИВАНОВА, чл.-кор. на БАН проф. ВАСИЛ ПРОДАНОВ, акад. ИВАН ГРАНИТСКИ, д-р ДИНКО СТРАНСКИ, Мария БОЖКОВА, Хубен СТЕФАНОВ; Тодор КОРУЕВ] Дизайн: Мария БУДЕВА; e-mail: stdb_sofia@abv.bg, факс: 02/987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSG
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Димитринка СМОЛЕВА (София) 0886 746 044; Христо ХРИСТОВ (Варна) Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) 076/60 13 67; Радостина ПРАМАТАРОВА (Средец); Стефан МИЛЕВ (Маджарово); Веска ЛАМБОВА (Шумен) 0877 71 85 03; Светла ЧЕРНОГОРОВА (Сливен); Донка ДИМОВА (Карнобат) Златка МИХАЙЛОВА и Анета ГЕОРГИЕВА (Хасково) 0894 044 420; Мария ИВАНОВА (Ямбол) Светлана ПЕЕВА и Валя ГЕОРГИЕВА (Поморие); Недка ОНОВА (Крумовград).

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака).

Визитка: Проф.д.ист.н. Трендафил Митев е преподавател по политология в УНСС. Специализирал в Киев, Санкт Петербург, Краков, Южнолинойския и Станфордския университети. Водещ специалист по проблемите на българската емиграция в САЩ, Канада и Австралия, разкриваща истината за българската национална принадлежност на населението в Република Северна Македония. Негови са трудовете „Налагането на личния режим на княз Фердинанд и социалдемократията в България“ от 1981 година, „Генерал Георги Вазов: Военно-политическа биография“ и „Генерал Никола Иванов: Военно-политическа биография“ (1985). Автор на десетки научни монографии, сред които „Македонобългарският Централен комитет в САЩ (1918–1919)“, „Българската емиграция в Америка и борбите за освобождението на Македония“, „Документи за Македония на българската емиграция в САЩ, Канада и Австралия (1900–1945)“ и др. От 1995 година е член на Македонския научен институт и негов председател от 2008 до 2014 година.

БЪЛГАРСКАТА ПАТРИОТИЧНА ЕМИГРАЦИЯ В САЩ И ДЕЙНОСТТА НА „АНКЕТНАТА КОМИСИЯ НА ООН“ НА БАЛКАНИТЕ ПРЕЗ 1947 Г.

ПРОФ. Д.ИСТ.Н. ТРЕНДАФИЛ МИТЕВ

През пролетта на 1941 г. гръцката държава е ударена от запад от Мусолини, а от север нахлуват германски дивизии. Кралят и правителството емигрират. В Гърция възниква въоръжена съпротива възглавена от Гръцката Комунистическа Партия (ГКП). През септември 1943 г. Италия капитулира. Оттеглянето на нейната армия е реализирано хаотично. В резултат гръцката съпротива успява да овладее и използва сериозен арсенал от италианското армейско въоръжение. Поради това, след оттеглянето и на германската армия от Балканите, през есента на 1944 г., възможността в Атина да се наложи прокомунистическо правителство е реална. Затова, с активна подкрепа на английската армия, кралят се завръща в Атина и формира дясно правителство. Вместо да търси помирение, новата власт възприема курс за разгром на антифашистките сили. На тази основа в Гърция пламва гражданска война. (1) Армията на правителството обаче се оказва слаба, за да елиминира Народния фронт (ЕАМ), възглавяван от комунистите.

От пламналата гражданска война се възползват и българите в Северна Гърция и Западна Тракия. Те също се включват активно в конфликта, на страната на ЕАМ. Защото три десетилетия, тези българи са обект на жестока денационализаторска политика от управляващите в Атина. Така до есента на 1949 г. територията на Егейска Македония и Западна Тракия се превръщат в бойно поле. В планините Грамос и Вич българите изграждат най-големите въстанически лагери. Три години те са непревземаеми крепости за правителствената войска. Възниква нова обстановка за обсъждане на българската национална кауза.

В Белград и София обаче, по това време, властта е овладяна вече от ЮКП и БКП. Под натиска на Й. Б. Тито в Югославия започва създаването на нова „македонска нация“, със съчинените тогава „македонски език“, и

„македонска история“. (2) За да получи подкрепата на югославската делегация на преговорите за мир в Париж, правителството на ОФ възприема тази нова и подчертано антибългарска политика. В резултат борбата на българите в Егейска Македония и Западна Тракия за свобода и демокрация, е лишена от подкрепата на най-заинтересуваната външна причина – България. Това е основната причина, поради която през втората половина на 40-те години, българската патриотична емиграция в Северна Америка насочва своето внимание изцяло към събитията в Северна Гърция. Три години тя полага огромни усилия, за да запознае световната общественост, с тежкото положение на българите в тази зона на Балканите. Предложен е и политически проект за разрешаването на кризата.

Дейността основно е реализирана от „Македонската патриотична организация“ (МПО). От 1922 г. тя обединява седемдесет хиляди българи от Македония, изселили се в Северна Америка след войните. В идейно отношение МПО изповядва идеологията на ВМРО, за създаването на „втора държава на българите“ на Балканите. (3) Под въздействие на гражданската война в Егейска Македония и Западна Тракия, от 1945 г. МПО преценява, че трябва да разработи самостоятелна линия на поведение, тъй като управляващите в София по това време правят фатални компромиси с националните интереси, а ВМРО е разгромена окончателно от Отечественофронтовското правителство. Самостоятелният политически курс на МПО има за цел да мобилизира световното обществено мнение в подкрепа на борещите се българи в Егейска Македония и Западна Тракия.

Най-напред усилията са насочени към изясняване на истината за въоръжената борбата на българите в Северна Гърция. За тази цел се използват богат набор от информационни източници: вестниците, издавани от властта и опозицията в Гърция, които се получават в САЩ; издания, излизали в София и Скопие; сведения, почерпени от световни

информационни агенции; документи, разпространявани от балкански правителства. На тази основа МПО разработва и популяризира своята първа, самостоятелна теза, за причините и перспективите на гражданската война в Гърция. Тя отрича пропагандата на управляващите в Атина, че събитията в Егейска Македония и Западна Тракия са резултат само от подкрепата, оказана на бунтовниците, комунистическите правителства в София и Белград. Истината според МПО е коренно различна: през втората половина на 40-те години българското национално-освободително движение в Егейска Македония и Западна Тракия е навлязло в своята кулминационна фаза. Неговата цел е: да се ликвидира възможността реакционните сили в Атина да елиминират българското етническо тяло в Северна Гърция. За това МПО привежда сериозни доказателства. Основната част от тях се печатат по страниците на в. „Македонска Трибуна“ на английски език, за да се четат и от хора извън членската маса на емиграцията.

Най-напред сериозно внимание е отделено на истината за изградените въоръжени сили на съпротивата в Северна Гърция. Според МПО българите там са създали самостоятелна „въстаническа армия“. Разделена на чети, тя прилага тактиката на партизанската война. Променяйки местоположението на своите отряди, въстаниците влизали в сериозни, ежедневни схватки с въоръжените сили на правителството – от Костур и Лерин, на запад, до Гюмюрджина на изток. В резултат властта показала пълна невъзможност да ликвидира своите противници. Успешните бойни действия на разбунтувалите се българи се ръководят според МПО от „Главно командване на въстаническите сили в Македония и Тракия“. (4) Този орган координирал дейността на българските въстанически подразделения в двете основни зони на фронта. Като резултат в Северна Гърция правителствената администрация е ликвидирана. Доказателство за това МПО

търси в много конкретни факти.

В края на 1946 г. например, премиерът Канелополос направил опит да обходи територията на Западна Тракия. Той пътувал от Солун до Кавала. По време на неговото движение в околностите на Кавала обаче, му били устроени два атентата. В тях той едва оцелял. Поради това Канелополос побързал да се прибере веднага в Атина. По същото време от двореца в столицата било съобщено, че след атентатите крал Георги е решил окончателно да се откаже от пътуване до Солун. Обобщавайки тези новини, вестник „Македонска трибуна“ обобщава по следния начин кризисното положение: „Крал Георги възнамерявал да посети Македония, но до сега той не е направил нито крачка извън столицата. Опозиционните вестници заявяват, че кралят се страхува да отиде в Македония, защото „там мирше на барут.“ (5)

На базата на богатата информация, черпена от множество източници, МПО разпространява подробни сведения и за непревземаемите партизански бази, изградени в планините. Те се определят като „главни опорни пунктове на борбата за свобода и демокрация на българите в Северна Гърция“. Съобщават се конкретни данни и за бягащи българи от Егейска Македония и Западна Тракия, в Югославия и България. Главно жени, деца и стари хора, които търсят спасение от правителствения терор. На тази основа, към края на 1945 г., МПО аргументира в допълнителна степен необходимостта, да се разработи един цялостен политически проект, за разрешаването на „българския въпрос“ в Егейска Македония и Западна Тракия. Защото гражданската война може да обезбългари окончателно тези земи.

В името на тази цел, през втората половина на 40-те години усилията на българската емиграция в САЩ са пренасочени в две водещи направления.